

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. The Provincial
Winnipeg, Man., Canada. Library

UKRAINIAN LABOR NEWS

SUBSCRIPTION RATES:
Per year \$4.00
Per half year \$2.00

три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, JULY 18th, 1929. No 85 (1292). VOL XI

Уряд Радянського Союзу вислав ультімат до Китаю

В цілім Рад. Союзі відбуваються демонстрації проти китайських мілітаристів

НОТА ДОМАГАЄТЬСЯ НЕГАЙНОГО ЗВІЛЬНЕННЯ РАДЯНСЬКИХ ГРОМАДЯН, ЩО БУЛИ АРЕШТОВАНИ В МАНДЖУРІІ.

Ультімат дає нанкінському уряду Чан Кай-ші три дні часу на відповідь. — Радянський уряд хоче мирним шляхом поладати справу, але як Китайці не згодяться на переговори, він буде примушений ужити інших засобів оборони законних прав С.Р.С.Р. — Орган радянського уряду "Ізвестія" остерігає "китайських провокаторів і бандитів, щоб перестали гратися з вогнем".

МОСКВА, 14 липня. — Радянський Союз пропонує родній комісаріат закордонних справ вручити китайському представникові ультімат до мукденського і нанкінського китайських урядів, дати їм три дні на прийняття полого розпорядки відносно східно-мукденського залізничної лінії. 2) Щоб китайська влада негайно скасувала всі самовладні заходи, які порушують інтереси Радянського Союзу.

Якщо Китайці не згодяться на конференцію з радянськими представниками, радянський уряд каже, що буде примушений вжити інших засобів оборони законних прав Радянського Союзу.

Ультімат був написаний учорашній отримавши інформацію про серйозне положення в Маньчжурії, де китайська влада арештувала і пронала радянських урядників та робітників східно-мукденської залізничної лінії. Нота була підписана Л. М. Караханом, заступником народного комісара закордонних справ і буншим амбасадором до Китаю.

Нота каже, що помімо "насилля і провокаційних учинків китайської влади", Радянський Союз ще раз висловлює своє бажання навести переговори з Китаєм відносно всіх питань, зв'язаних з східно-мукденською залізничною лінією.

Однак нота зазначає, що такі переговори будуть можливі лише на випадок негайного звільнення арештованих громадян Радянської республіки і скасування всіх незаконних розпорядків, виданих китайською владою.

ДЕМОНСТРАЦІЇ ПРОТИ УРЯДУ ЧАН КАЙ-ШІ ПРОДОВЖАЮТЬСЯ.

МОСКВА, 16 липня. — Демонстрації проти китайського націоналістичного уряду продовжуються в цілім Радянському Союзі. Десятки тисяч робітників, маючись вулицями Москви з великими червоними написами і прапорами при звуках революційної музики. Написи домагаються ринучого становища супроти китайських фашистів.

У парках і на площах комуністичні промови виступали палкі промови, в яких закликали покарати маньчжурських мілітаристів.

КИТАЙСЬКИЙ УРЯД ВИСЛАВ АРМІЮ ДО РАДЯНСЬКОГО КОРДОНУ.

ТОКІО, Японія, 15 липня. Денеша з Харбіну каже, що китайська влада залишила залізничний вузол через кордон у напрямку Владивостоку. Пасажирський поїзд, що вийшов з Харбіну в неділю, ввечерю, був спійняний китайською владою в Погранчій.

Далше денеша каже, що багато китайського війська перевозиться до сибірського кордону. Відомість про радянський ультімат до нанкінського і мукденського урядів викликала велике напруження серед китайських урядників у Харбіні. Вісько виділо на кожній станції.

Всі радянські урядники залишили міста і відправлені в їхні позиції і більшість з них виславо через радянський кордон під китайською ескортою.

Три бригади китайського війська займають позиції вздовж східно-китайської залізничної лінії в прикордонних районах і скріплюються 80 російських білогвардійців, назначених на позиції, які займали арештовані радянські урядники.

МОСКВА, 13 липня. — Агенція Тарс, надрукувавши своє перше повідомлення про захоплення китайською владою радянської східно-китайської залізничної лінії, каже сьогодні, що маньчжурські війська, включаючи добре озброєних російських білогвардійців, відступили до самого кордону східної Сибірі і Маньчжурії.

ГЕНЕРАЛ ДІСТАВ ПРИКАЗ ЗМОБІЛІЗУВАТИ 100-ТИСЯЧНУ АРМІЮ.

ТОКІО, Японія, 15 липня. Навісний суди повідомлення з Мукдену каже, що нанкінський уряд приказав генералові Чан Су-Лінові змобілізувати 100-тисячну армію і до 48 годин вислати її до радянського кордону.

ХАРБІН, Маньчжурія, 16 липня. Мобілізація китайської армії продовжується. 70 парципних автомобілів переїхали сьогодні через Харбін на чині Чан Су-Лінові. Число китайського війська вздовж радянсько-маньчжурського кордону обчислюють на 60 тисяч.

Від часу видання радянського ультімату Китаєві, арештовано і депортовано ще кількох радянських урядників.

ШАНГАЙ, Китай, 16 липня. Денеша з Харбіну каже, що шість білогвардійських поїздів патрулюють шлу лінію східно-китайської залізничної лінії між Харбіном, у Маньчжурії, а Маньчжурі, на східній сибірському кордоні.

ШАНГАЙ, Китай, 16 липня. Звідомлення з Харбіну каже, що Маньчжурія дає перевагу повну контроль над східно-китайською залізничною лінією радянському уряду.

Китайська влада викладає всіх радянських урядників з їхніх преств і залізничної організації, включаючи приватну частину лінії. Західно відпогу патрулює китайське військо в парципних автомобілях.

РОСІЙСЬКІ БІЛОГВАРДІЙЦІ ІДУТЬ НА СЛУЖБУ ДО ЧАН КАЙ-ШІ.

ХАРБІН, Маньчжурія, 16 липня. Повідомляють, що 50 тисяч російських білогвардійців у Шангаю, Тientsin, Мукден, Харбін і інших містах запропонували свій усугли китайському націоналістичному уряду через свої білогвардійські військові організації.

УЛЬТІМАТ ДОРУЧЕНО ГЕНЕРАЛОВАМ ЧАН КАЙ-ШІ.

НАНКІН, Китай, 16 липня. Радянський ультімат до Китаю, який дає три дні часу на прийняття попереднього стану в Маньчжурії і пропозиції спору на східно-китайській залізничній лінії для переговорів, доручено вчорашній президентові Чан Кай-ші.

ДЕЛЕГАЦІЯ С.Р.С.Р. ПРИБУЛА ДО ІРКУЦКА.

ЛОНДОН, 16 липня. — Денеша з Пейпінгу (був. Пекін) каже сьогодні, що радянська мірова делегація прибула аеропляном з Москви до Іркуцка, на Сибірі, і є готова відіхтись до Китаю на переговори в справі поладження конфлікту, що виник ізза захоплення Китайцями східно-китайської залізничної лінії арештування та депортування радянських громадян.

ОРГАН ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ ОСТЕРІГАЄ КИТАЙ.

МОСКВА, 15 липня. — "Червоною Зоря", офіційний орган Червоної армії і флоту, остерігає Китай в імені збройних сил республіки і каже, що Червоною армією буде знати, як поставити ринучий опір усім вихваткам проти Радянського Союзу.

Газета вказує на потребу негайної мобілізації збройних сил і підготування робітників.

ЛЯВНА В ЯПОНІ ВБИЛА 30 ЛЮДЕЙ.

ЛОНДОН, 10 липня. Денеша з Токио повідомляє сьогодні, що 30 осіб було убитих ливною, яка дсувала в морі ціле рибачке село Кагошіма. Усушеня гори було спричинене ударирами дощами протягом останніх тижнів.

1,000 УБИТИХ І ПОРАНЕНИХ В ЕКСПЛОЗІЇ.

ГОНГКОНГ, Китай, 13 липня. Денеша до місцевої газети каже сьогодні, що під час експлозії складів амуніції в Юннанфу в четвер 1,000 осіб було убитих або поранених.

Французький консулат у Юннанфу був знищений, а британський консулат і протестантський місієністський ушкоджені. Британський консулат був легко ушкоджені.

Експлозіїю приписують терористичній збудованого генерала, який хоче в той спосіб домогтись генеральському наступові на Юннанфу.

СЕЛЯНСЬКІ ЗАКОЛОТИ В СЕМІЇ ОРОДИ.

ВІДЕНЬ, 27 червня. — Як повідомляють з Румунії, у Семітороді відбуваються серйозні заколоти. Вся бідоша, що не одержала землі, озброїлася і захопила неподілені діляки, поля, розбравши жандармів, що на цей час прибули. В околиці п'ять днів були селянські заколоти в трох місяцях, при чому селяни виступили помішників з їхніх маєтків.

ВЕЛИКІ ЖЕРТВИ ПОВИВ НАД ЧОРНИМ МОРЕМ.

БЕРЛІН, 12 липня. — Не potwierджена денеша з Константинополя до газети "Форверте" каже сьогодні, що під час повни на схід від Трапезунту втопилося 100 осіб. Повни виступили після уливного дощу, що падав без перестанку 40 годин. Багато сіз зруйнованих.

Кореспондент "Дайтунг Аммітаг" у Константинополі повідомляє, що в околиці Суєфмені й Насардзіку, на побережжі Чорного моря, загинуло 400 людей. Звідомлення додає, що лавини вивили найбільше шкоди під час хмаромою.

ПЕРЬМОГА ФРАНЦУЗЬКИХ МЕБЕЛЬНИКІВ.

ПАРІЖ, 23 червня. — Закінчився страйк мебельників, що тривав два місяці. Майже скрізь робітники добились підвищення заробітної платні. Страйком керувала унітарна спілка деревообробників.

БРИТАНІЯ ЗАПРОСИЛА РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ НА ПЕРЕГОВОРИ.

ЛОНДОН, 16 липня. Велика Британія запросила Радянський Союз вислати представника до Лондону для обговорення з британським урядом справи відновлення дипломатичних і торговельних зв'язків між обома країнами, що були зрвані рейдом консервативного уряду на будинок Аркоса в Лондоні 1927 року.

Артур Гендерсон, міністер закордонних справ, оповістив вислання запрошенні у відповідь на запитання в парламенті. Запрошенні було вислане через норвезький уряд.

Премієр МекДоналд каже, що парламент буде мати змогу дебатувати над всім вивисновком, до якого приде британський уряд під час переговорів. Ніка угода в справі відновлення англо-радянських зв'язків не вийде в силу, поки не відбується дебата в парламенті, під час якої кожна партія зможе зареєструвати свою опінію голосуванням.

Кажуть, що МекДоналд і Гендерсон заховають дійсні гарантії, що Радянський Союз не буде "вмшуватися" до британських внутрішніх справ у Британії та Індії.

АВТОНОМНИЙ УНІВЕРСИТЕТ У МЕКСИКУ.

МІСТО МЕСХІКО, 10 липня. Президент Халь видав сьогодні декрет, яким проголошено національний університет автономного інституційного, вільного від урядової контролю. Університетом буде заглядати місійний комітет з професорів і студентів.

КОМУНІСТИЧНИЙ ПОСОЛ КРИТИКУЄ ПАРИЗЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

БЕРЛІН, 25 червня. — У дебатах в райхстагу над бюджетом міністерства закордонних справ від соціал-демократів виступив Брайтвельд, від партії центру Улті і від народнової партії Шісе. Усі вони згідно з побажанням Штрелема і Гельфердинга вивили велику стриманість у питанні про план Понга й намагалися не атакувати подробиць цього плану.

Навісакі, комуніст Штрелкер у промові, що справила велике враження, дуже гостро критикував паризькі переговори, підкресливши, що під час здійснення нового імперіалістичного курсу німецької зовнішньої політики, створився єдиний фронт від націоналістів до соціал-демократів.

Видзначивши, що німецький генерал фон-Дерзіце провадив у Парижі переговори про укладення фоешної конвенції, спрямованої проти СРСР, тов. Штрелкер сказав:

"Після смерті генерала Гофмана (автора відомого плану інтервенції проти СРСР) його методи перейшли у спадщину до генерала фон-Дерзіце".

Нагадавши потім про діяльність російських білогвардійців у Німеччині, зокрема про виготовлення фальшивих червоних і фабрикацію антирадянських фальшивок і сказавши, що німецькі банки приєдналися до міжнародного комітету кредиторів Росії, а німецькі господарські кола створили комітет в російських справах", тов. Штрелкер найривчійше сказав:

"У протіву цьому прагненням пролетарійт об'єднаними зусиллями боронитиме єдину в силі пролетарську державу. Першого серія він виступив скрізь під гаслом: "За Радянський Союз!" батьківщину всіх трудящих".

У ФРАНЦІЇ ВІДБУВАЮТЬСЯ ЗАКОЛОТИ СЕРЕД РЕЗЕРВІСТІВ.

ПАРІЖ, 24-го червня. — Зерністів бабувають характеру "Юманіте" повідомляють, що у Франції знову відбуваються заколоти серед запасних. Під Марселем 50 запасних разом з військовими кадрами влаштували демонстрацію, співали "Інтернаціонал" і протестували проти бруталного поводження офіцерів. Дунали вигук "Геть призов запасних".

Надіслані до залоги запасні відмовилися з'явитися на перевірку на знак протесту проти поганого їжі. 17 демонстрантів заарештовано. Рейту пощадили відпусток. На стації Центри заарештовано трох запасних.

ПАРІЖ, 25 червня. — Заколоти серед французьких резервістів бабувають характеру боротьби проти готування нової імперіалістичної війни. Резервісти протестували проти поганих харчів і повторних зборів резервістів.

У місті Тулі резервісти 5 раз відмовилися шикуватися в лавині. 70 резервістів арештовано. Коло Марселя 350 резервістів з'єдналися з солдатями й організували демонстрацію проти бруталного поводження з ними.

В Сісоні теж відбулася демонстрація резервістів. Рух серед резервістів шириться.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND Mcgregor STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Пritchard і Mcgregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and Mcgregor St., Winnipeg, Man., Canada

Редакція за оголошення не відповідає.

НОВИЙ АТАК ІМПЕРІАЛІСТІВ НА РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ.

На Далекім Сході, в китайській провінції Манджурія, може прийти до збройного конфлікту між Радянським Союзом і світовими імперіалістами, які руками китайського націоналістичного уряду завдали серйозний удар першій робітничо-селянській країні. Останній Чан Кай-Ши, голова пінкіського уряду, який зрадив працуючу масу Китаю й пішов на службу світовим імперіалістам, не раз вже провокував Радянський Союз своїми нападками на радянські консуляції в Китаю, арештуванням і катуванням радянських урядників і громадян взагалі та ризикує новими виборками проти радянської влади. Притримуючись політики біра, радянський уряд не витягав з того відповідних консеквенцій і завжди старався погодити справу мирним шляхом. Він знав, що за провокаційними виступами Чан Кай-Ши стоїть імперіалізм цілого світа, який лише чекає відповідної нагоди щоб кинути на Радянський Союз. Однак останній випадок Чан Кай-Ши проти Радянського Союзу не може бути толерований радянським урядом. Усе має свої границі. І хоч радянський уряд свідомий свого становища і теперішньої хвилі, він, маючи підтримку широких працуючих мас цілого радянського країни, не дозволяє імперіалістичним агентам в ролі Чан Кай-Ши нападати на Радянський Союз, він у належний спосіб стане в обороні прав СРСР.

Минулий тиждень був свідком нового нападу китайських націоналістів на Радянський Союз. На приказ уряду Чан Кай-Ши, в Манджурії арештовано около 1.000 радянських урядників і робітників на східно-китайській залізничній лінії і около 200 з них депортовано вказ до Радянського Союзу, не дозволяючи їм навіть взяти своїх речей з собою. Сотки інших радянських робітників відправлено від праці й за всіма радянськими громадянами в Манджурії пильно слідкує поліція. Саму східно-китайську залізницю давно китайське військо, призначивши китайських урядників на місце арештованих радянських. Телеграфічні і телефонічні лінії при залізничній китайській владі також захопила в свої руки, арештувавши або прогнавши радянських урядників і службовців. Усе це зроблено під претекстом, що арештовані вели комуністичну пропаганду.

Східно-китайська залізниця в Манджурії є власністю Радянського Союзу. Вона була збудована за царського уряду як незалежна частина транс-сибірської залізничної лінії, що йде з Москви до Владивостоку над Тихим океаном. Попри східно-китайську залізницю закладено великі простори земель на яких побудовано великі сільсько-господарські підприємства і містечка та заселено російськими іммігрантами. Таким чином ціла залізнична лінія стала великою російською колонією. Внаслідок світової війни і революції залізницю захопили в свої руки імперіалістичні держави. Вони назначили т. зв. міжсоюзну технічну раду, яка під проводом Америки Стівенса завладала залізницею від 1919 до 1922 року. Коли китайський центральний уряд у Пекин визнав радянський уряд, вони підписали в травні 1924 року договір, на підставі якого східно-китайська залізниця перейшла під управу нової ради директорів, зложивши по половині з радянських і китайських представників. Президент ради є назначений китайським урядом, а віцепрезидент — радянським. Управителем залізничної лінії є російський, який має одного російського й одного китайського помічників. Під такою спільною контролею перебувала залізниця в останніх роках і не раз приходило до неспорозуміння та арештів радянських урядників залізничної лінії правління Чан Цо-Лина в Манджурії, так і за теперішнього правління Чан Кай-Ши.

На останній провокаційний атак Чан Кай-Ши радянський уряд відповів ультиматом, який вручено китайському представникові в Москві в суботу 13. липня. Ультимат дає урядові Чан Кай-Ши три дні на відповідне погодження справи. Радянський уряд хоче мирним шляхом усунути кризу і з тою метою вислав Леодина Серєбрякова до Китаю на переговори з нанкінським урядом. Однак ультимат виразно зазначає, що такі переговори будуть можливі лише тоді, як китайський уряд негайно звільнить арештованих громадян Радянського Союзу і відкаже всі незаконні розпорядки відносно східно-китайської залізничної лінії. Якщо нанкінський уряд не сповнить цих вимог, то радянський уряд, каже нота, буде примушений "ужити інших засобів в обороні законних прав Радянського Союзу. Рівночасно в цілці Радянський Союз відбуваються масові демонстрації, на яких робітники й селяни протестують проти захоплення східно-китайської залізничної лінії китайськими агентами світових імперіалістів. Радянська преса з обуренням також протестує проти останнього атак нанкінського уряду на Радянський Союз. Орган радянського уряду "Ізвестія", пишучи про останні події в Манджурії, каже між іншим: "Радянський уряд підковує серйозність подорожжя і пригадує китайській владі, що Радянський Союз має в своєму розпорядженні подстатком засобів для оборони своїх прав і правних інтересів". Далі в цій самій статті "Ізвестія" кажуть, що "перед лицем радянської публичної опінії ми поново остерігаємо китайських провока-

торів і бандитів, щоб перестали гратися з вогнем". Усе це свідчить, що Радянський Союз не думає перейти над подіями в Манджурії до денного порядку, але зужив всіх засобів для оборони своїх прав перед нападом імперіалістичних хижаків.

Імперіалісти цілого світа не відпини приготуватися до атак на Радянський Союз. Ніхто не може докладно сказати, коли, де й ким цей атак буде виконаний. Атак на першу робітничо-селянську країну в світі може бути зроблений чимибудь руками, однак завжди за цими стане цілий капіталістичний світ. Невиключене, що цей атак саме тепер започатковано в Манджурії. Якщо в плані імперіалістів є вже тепер напасти на Радянський Союз, то початок уже зроблений. Кожному робітничові й фармерові треба пам'ятати, що війна між Радянським Союзом а Китаєм була б в дійсності війною між Радянським Союзом, батьківщиною світової пролетаріату, а цілим капіталістичним світом. Усі імперіалістичні держави повинні би на допомогу урядові Чан Кай-Ши, щоб злавити робітничо-селянську державу.

Радянський уряд, одинокий серед урядів цілого світа, протиставив при цьому ризику китайським робітникам і селянам у їхній боротьбі проти імперіалізму. Він зрікся добровільно екстериторіальних прав у Китаю, за якими так уперто обстоювали імперіалістичні держави. Він відмовився від "відшкодування", яке наложили на Китай "цивілізовані" держави внаслідок боксерського повстання. Одним словом, Радянський Союз поїхав зі всіх держав у світі добровільно визнав за Китаєм право на повну державну незалежність.

Уряд і працуючі маси Радянського Союзу не мають нічого проти робітників і селян Китаю. Вони є їхніми друзями, що доказали своїми ділами. Але вони не хочуть, щоб комуністична кліка на чолі з Чан Кай-Ши поспігала, на права Радянського Союзу, й давати належну відсіч нанкінським агентам світової імперіалізму.

Робітники й селяни цілого світа повинні знати, що імперіалістичні держави планують війну проти Радянського Союзу і що китайський націоналістичний уряд виконує лише їхні інструкції. Той уряд уже мобілізує військо й висилає до радянського кордону. І тому робітничий цілого світа з ще більшим зав'язанням повинно повести кампанію проти збройної війни, а на випадок нападу на Радянський Союз — повинно стати в його обороні.

День 1. серпня є міжнародним противоєнним днем, в який усі робітники повинні вийти на вулиці міст і демонструвати проти імперіалістичної війни та в обороні Радянського Союзу.

АНГЛІЯ ПІСЛЯ ВИБОРІВ.

Перед англійською комуністичною розгортаються тепер широкі перспективи. Не зважаючи на порівняно невелике число голосів, що їх одержала партія під час виборів, не може бути сумніву, що виступ комуністичної партії велике враження на робітничу масу.

Робітники голосували за МекДоналда не тому, що вони були проти політики комуністичної партії, проти політики організованої боротьби з капіталізмом, а тому, що більшість із них думала, що Партія Праці, не зважаючи на свої помилки і хиби, провадитиме далі боротьбу за безпосередні вимоги робітничої класи.

Ці ідеї мусять швидко розвинути.

Багато робітників дивилися на виступ МекДоналда, що внаслідок створення нового уряду. Від такого уряду не можна сподіватися здійснення того, за що вони голосували й тому вони шораз уважніше прислухатимуться до того, що скаже їм комуністична партія. Комуністична партія повинна тепер енергійніше, ніж раніше, узятися до роботи. Уряд МекДоналда, це уряд імперіалізму, капіталістичної націоналізму, а треба якнайшвидше організувати маси робітничого уряду. Уряд МекДоналда робить все можливе, щоб змусити робітників в покорі і з коштом стабілізувати капіталістичну промисловість.

Не тільки закон проти тривалості а й восьмидневний день для гірників відсувається на задній план. Ще напередодні виборів МекДоналд заявив, що англійське фабрично-заводське законодавство треба розглядати в зв'язку з умовами, серед яких працюють англійські конкуренти. Так само говорять підприємці, коли хочуть зменшити заробітний платіж і збільшити робочий час.

Для боротьби з безробіттям гадають провести часткову ліберальну програму про подовження нових шляхів. Але, звичайно, тільки в межах потреб капіталістичного господарства. Таким чином, це не буде справді розв'язати проблему безробіття (єдине розв'язання її можливе тільки, звиниченням капіталізму), а скорше спроба використати частину безробітних на ще більше зміцнення ка-

партії Праці стане перед пролетаріатом як партія капіталізму, комуністична ж поведе робітників, які збудуться своїх ілюзій щодо Партії Праці, на нову зав'язку боротьбу за знищення капіталізму, за диктатуру пролетаріату.

Вільям Гейтс, (Член ЦК англійської комуністичної партії)

НІМЕЧЧИНА Й РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ.

Вже не вперше за останній час виявляються ознаки по-завданого діяльності тих колімської буржуазії, що вперто тиснуть німецьку зовнішню політику до зближення з найпосидівшими й немирними ворогами СРСР. Імена колишнього товариша міністра закордонних справ фон-Кюльмана та магна хемічної промисловості Рехберга, як ватажків цього антирадянського руху в Німеччині, досить добре і давно відомі. Їхня робота в Парижі в останній період робіт конференції експертів у репарційних справах могоз мати, звичайно, лише один намір, що походить із їхньої діяльності за останні роки.

Між ними було б і не надавати особливого значення інтригам фон-Кюльмана, Рехберга і їхніх однодумців, коли б була дійсно можливість, що їхньої діяльності не схвалити більш віддаленими, більш впливовими колами німецької буржуазії. На жаль, такої певності достатньою мірою бути не може. Німецька урядова політика щодо СРСР за останні два роки мала зигзагувати характер. Її ставилося в залежність від сторони міркувань і, можливості, сторони впливів. Не тільки складні синхроністичні таблиці, яка визивала б, що моменти погіршення радянсько-німецьких взаємин, як наслідок того чи іншого чини діянь німецького уряду, збігалися з посиленням нападів на зближення із західними імперіалістичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться змінювати позитивного значення радянсько-німецьких у-

годи, підписаних наприкінці 1928 року, але не можна не відзначити, що вони збіглися з кризою ліберальної лінії, що створилася внаслідок відраження англо-французької Антанти.

Посилена чутко про переговори в Парижі між представниками Німеччини та західних імперіалістичних держав щодо спільної політики щодо СРСР, політики, звичайно, недержавної політики, що має за мету відготувати виступ проти Радянського Союзу, зовсім не може допомогти, створенню сприятливих умов для дальшого розвитку і зміцнення радянсько-німецьких взаємин. Радянська громадськість поки не може забути чи винустити з ока того, що не так давно в Німеччині панували гасла та великої буржуазії, а саме орган промисловців "Дайтсхе Бергверкстаунг" протівидувала угоду з західними державами, при чім Німеччина мала приєднатися до цієї угоди на основі компенсації за трудову зміну своєї політики щодо СРСР.

Дості такі проекти посамперед зустрічали відені з боку більшовицької і німецької ділових код, і політичних діячів, які чудесно розуміють, що таким шляхом не тільки не можна забезпечити дієвих економічних і політичних інтересів Німеччини, а й неминуемо можливий пошкодити її політичний і економічний самостійності. Треба гадати, що й тепер буде така сама відсіч. Проте, було б значенням, коли б уже підчас стичними державами і нападкам, Нівков мірою не хочеться змінювати позитивного значення радянсько-німецьких у-

Малка трішки тому Комуністичний уряд маси тасло міжнародного противоєнного дня, 1-го серпня, коли минає 15 років з дня початку імперіалістичної війни, повинно стати за день пролетарського виступу по всіх європейських країнах.

Не тільки комуністи відпочитимуть ці криваві роковини. Буржуазія також готуватиметься відзначити "воєнні ювілеї". В країнах, що вийшли переможцями з війни, відбуватимуться шовіністичні демонстрації, де виявлятимуть останню війну, як триумф справедливості й культури. В Німеччині буржуазія тиснить своїх громадян згадками про подвиги німецької армії і ситиме ілюзію про можливість реваншу.

Соціал-демократія теж має намір використати ці дні, щоб оновити свій пафосістський (миролюбний) капіталізм. Меншовики сготуються нічого не значущими резолюціями і міролюбними жестами розвинути спередження, що склалися в робітників проти служби капіталу й мілітаризму — соціал-демократії. Їхне свято призначено на 4. серпня. Знаменна дата, бо якраз день 4. серпня символізує найвищу міру падіння соціал-демократії, що 4. серпня 1914 року в Німеччині голосувала за воєнними кредитами.

Комуністи в свої агітації однаково будуть по обох ворожих силах. Комуністи нагаду-

МАРНІ СПРОБИ МЕКДОНАЛДА.

Під знаком виправлення історичних помилок твердлобих, прийшов до влади МекДоналдський уряд. Гасла відношення взаємин з СРСР і згоди з Америкою були тим гачком, на який попася легковірний англійський виборець.

Всправи відновлення взаємин з СРСР новий уряд нічого реального ще не сказав і не проголосив. За те про наступне зближення з Америкою вже багато сказано й написано. Після звісток про бажання МекДоналда поїхати до Америки, щоб особисто зговоритися з Гувером, маємо вже й перші факти спроб до такого зближення — побачення МекДоналда з американським послом в Лондоні Досом.

Для обмежених дрібно-буржуазних політиків типу МекДоналда дуже характерна така віра в можливість через особисті побачення й "дружні переговори" звести на ніщів суперечності між двома державами. Було б, звичайно, дуже ладно увіяти собі, що тільки через урядовані консервативні так загострилися англо-американські суперечності. Адже корінь конфлікту полягає не в тих людях, що стоять біля керма влади, а в тих неперервних історичних обставинах, що обумовили англо-американське змагання.

Як відомо, світова війна позбавила Англію її доволитого панування на світових шляхах. Під гуркіт канонад із полів Франції, за спиною Англії виріс новий могутній суперник — Злучені Держави. Розчавивши німецьку могутність, Англія опинилася вична з своїм американським конкурентом, що перейняв ролі світового банкіра й вийшов у перші лави імперіалістичних держав.

Зовні англо-американське змагання найбільше позначилося в морському суперництві. Уже в 1921 р. на вашингтонській конференції Америка змусила Англію прийняти принципи рівності морського озброєння. Правда, Англія залишила собі маленьку зазвук — право будувати без обмеження крейсери, міноносці і підводні човни. З цього свого права Англія і скористалася повною мірою. Америка і собі відповіла на це величезною морською програмою, що її недавно затвердив американський сенат.

Тягалися з Америкою в справі морського озброєння. Англія явно не під силу. Консервативний уряд шукав з цього лишо-вих виходу, а саме — договори з революційним прапором, але й тут хисткий і невідомий, що досі перебувають в соціал-демократичних лавах, єдиний робітничий фронт знизав — така перша і неостання умова успішного проведення революційних дій.

Нехилила й беззастанна боротьба на оборону СРСР проти імперіалістичних зазіхань має якнайбільше позначитися в цей день. Маси повинні знати, що остання війна була першою в серії тих воєн, що неминуемо спалахне між окремими групами імперіалістів і що наслідком своїм матимуть напад на СРСР. Дати зрозуміти всім у в.к.р.ж.о.м., що тільки пролетарська рука зможе відвернути замах на СРСР — така друга ідея, вквітлена в міжнародній противоєнній день.

І, нарешті, як висновок з цього, випливає та проста істина, що тільки комуністи стоять в авангарді пролетарського революційного противоєнного дня.

Переслідуючи комуністичної партії в Югославії знову пресидились. По всій країні масові облави, туси та арешти робітників.

1. СЕРПНЯ — ДЕНЬ ВИСТУПУ ПРАЦЮЮЧИХ.

Малка трішки тому Комуністичний уряд маси тасло міжнародного противоєнного дня, 1-го серпня, коли минає 15 років з дня початку імперіалістичної війни, повинно стати за день пролетарського виступу по всіх європейських країнах.

Не тільки комуністи відпочитимуть ці криваві роковини. Буржуазія також готуватиметься відзначити "воєнні ювілеї". В країнах, що вийшли переможцями з війни, відбуватимуться шовіністичні демонстрації, де виявлятимуть останню війну, як триумф справедливості й культури. В Німеччині буржуазія тиснить своїх громадян згадками про подвиги німецької армії і ситиме ілюзію про можливість реваншу.

Соціал-демократія теж має намір використати ці дні, щоб оновити свій пафосістський (миролюбний) капіталізм. Меншовики сготуються нічого не значущими резолюціями і міролюбними жестами розвинути спередження, що склалися в робітників проти служби капіталу й мілітаризму — соціал-демократії. Їхне свято призначено на 4. серпня. Знаменна дата, бо якраз день 4. серпня символізує найвищу міру падіння соціал-демократії, що 4. серпня 1914 року в Німеччині голосувала за воєнними кредитами.

Комуністи в свої агітації однаково будуть по обох ворожих силах. Комуністи нагаду-

ють трудящим, як тісно переплітаються між собою капіталістичні сили з "верхівкою соціал-демократичної партії. Комуністи прагнуть вивести на вулицю не тільки тих передових робітників, що борються під революційним прапором, але й тих хистких і невідомий, що досі перебувають в соціал-демократичних лавах, єдиний робітничий фронт знизав — така перша і неостання умова успішного проведення революційних дій.

ПОЛЬЩА — ЦЕ КАТОРГА ДЛЯ ПРАЦЮЮЧИХ.

Фашистський уряд Пілсудського скликав на 14—18 липня ц. р. з'їзд поляків з поза кордонів Польщі. На той з'їзд вибираються представники польських трудящих мас, що живуть в Радянському Союзі.

17 червня в Харкові відбувся всеукраїнський нарада представників окружних громадських комітетів у справі готування до виборів на варшавський всепольський з'їзд. На нараді були присутні майже всі округи України, де живуть трудящі поляки.

Відкриваючи нараду, голова харківського громадського комітету Соціалістичної Радянської України, що не звачуючи на те, що польські фашисти, організатори варшавського з'їзду, мають певні контр-революційні задання і намагаються одурити польські трудящі маси гаслом "національного єднання", польські трудящі Радянської України висловилися за участь в ньому делегати у цьому з'їзді, щоб викрити справжній характер фашистської та румунської неправди про СРСР.

Трудячі поляки УСРР вже не раз на великому з'їзді в Києві виступили з гаслом "національного єднання", польські трудящі Радянської України висловилися за участь в ньому делегати у цьому з'їзді, щоб викрити справжній характер фашистської та румунської неправди про СРСР.

Сотні тисяч тектарів землі вранських, поточків та інших польських магнатів, асентки фабрик, цукроварень і наслідок революції переїхали до рук трудящих. Визволення від класового і національного пригноблення, польські трудящі маси "наповнюють" своє господарство і культуру.

Що ми бачимо у панській Польщі? Національне пригноблення, розгром громадських культурних та господарських організацій українців, білорусів та інших національних меншостей, закриття національних шкіл, подбортання українських та білоруських дітей, українські та єврейські погроми, тортури, перебіснені борючі за національне визволення. Ось — національна політика польського фашизму. Проти цієї політики повинні проповідувати делегати трудящих поляків Радянської України.

Так само пригноблють у панській Польщі й трудящі робітничо-селянські маси. Організатори з'їзду намагаються також зробити з нього велику демонстрацію проти СРСР, використавши з'їзд для створення ідейної ворожої атмосфери проти країни Рад.

Делегати трудящих поляків Радянської України повинні викрити ці наміри польського фашизму й протиставити їм послідовну мирну політику радянської влади. Лицедарному фашистському гаслу "національного єднання" делегати трудящих поляків Радянської України протиставлять на варшавському з'їзді революційні гасла міжнародної класової солідарності національною угодою світу.

Представники окружних комітетів жваво обговорили доповіді тов. Соціалістичної Радянської України про те, як поляки виступили на з'їзді, щоб викрити справжній характер фашистської та румунської неправди про СРСР, про його мирну політику і на великому з'їзді в Києві виступили з гаслом "національного єднання".

проти СРСР. Для трудящих поляків батьківщина не деперіна Польща — ця каторга для робітників і селян, а Радянський Союз, де робітники і селяни є господарі країни, де національності рівні. Польська буржуазія й поміщики — це наші класові вороги. І коли вони намагаються напасти на СРСР, то поляки — робітники і селяни підуть проти них, щоб боронити свою соціалістичну батьківщину.

ДЕСЯТИРІЧЧЯ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ.

Десятиріччя ювілей першого з'їзду ленінського комсомолу України — славетна дата в історії нашої революції. Десять років тому в Києві зібралися представники комсомольських організацій України і створили єдину міцну організаційну спільку. Вже до з'їзду комсомол України знав чимало героїчних подій. У минулому була вже героїчна барикадна боротьба з синьо-жупаниками за Жовтень, в минулому було тяжке петлюрівське, гетьманське та німецьке підданство, було чимало розстріляних, покаєних молодих бійців. Комсомол уже перед з'їздом вписав у свою історію чимало славетних сторінок у боротьбі з Золотим та іншими бандитами.

Під час з'їзду тисячі й тисячі країнських представників молоді виступили проти фашистських бандитів, проти інших бандитів. Мет комсомольські організації мобілізували всі свої країнські сили на фронт. Ось за яких обставин працював комсомольський з'їзд, який зібрав об'єднані і створив єдину спільку молоді України. Після свідомого об'єднання комсомольців недовго довелося працювати на дегальних умовах. Переважна маса членів комсомолу билася в давах Червоної армії. Батальйони десятих тисяч молоді загинули в боротьбі з класовим ворогом.

Комсомольські організації перенесли в глибоке підданство. Не розстріли, не найкращі умови не зупинили молоді в боротьбі з загарбними силами робітничої класи й трудящого селянства, від боротьби в глибокому підданні з арміями й бандитами поміщиків, буржуазії та куркулів. Комсомольці разом з партійними організаціями під їх керівництвом розкладали ворожину тил, піднімали на зброю боротьбу робітничої класи, намітали та неадекватно організували партійні загони, висаджували в повітря військове майно, були за розвідників, агітаторів, поширювали газети і листівки. Комсомольські організації були вірними й ініціативними помічниками партійних організацій в їх тяжкій боротьбі.

Перемога Червоної армії, потім знову фронт, польські францезькі, знову підняли, знову боротьба з бандитами. Як героїчно борючись комсомол можна бачити на прикладі Трипільської трагедії. Але комсомольці не тільки героїчно-перемогли, вони й героїчно-перемогли. Комсомол — це одна з величезних підданств компартії, комсомол — це підпора Червоної армії, це один з її організаторів, це школа молодих бійців за комунду. Без цієї організації пролетарська революція не змогла б перемогти.

Револьюція перемогла Комсомол, це без внутрішньої боротьби, це без серйозних суверенних перемог, перешкодувало. Комсомол у нових умовах, в умовах зброї, відбудови народної господарства, в умовах реконструкції його, в добу розгорнутого соціалістичного будівництва грає не меншу роль, має не менше значення, ніж за обставин громадянської війни в умовах розкладу Комсомолу в нових умовах будівництва соціалізму.

Дивність ленінської комуністичної спільки молоді революційна і багатобарвна. Великим першорядним талар радянського будівництва і ми побачимо входи творчій розмах молоді, її ініціативу, над кожним починає працює мозок і м'язи молоді. В авангарді соціалістичного змагання — комсомольці. Молодіжні — тільки вони сприяють пролетарській українській культурі, їм бере участь в будівництві, їм в авангарді, що в проєкції української культури в масі, в культурі, в боротьбі за ліквідацію неписьменності — це тільки комсомольці заповнюють факти, військові школи, беруть активну участь в змиченні оборонно-спроможності першої пролетарської країни. Нема жадної організації, яка не мала б того чи іншого підтримки від комсомолу.

Комсомол є невичерпне джерело резерву для зростання комуністичної партії. Що, рідко, десятки тисяч країнських комсомольців залучаються до лав партії. В комсомолі робітничої молоді, країні представники інших класів трудящих проходили практичну школу соціалістичного будівництва, проходили і не кепську школу політичного виховання. Чимало важливих коливних комсомольців учасників громадянської війни працюють на керівних

посадах у комуністичній партії, в радянському апараті, у професійних спілках і в інших організаціях, чимало колишніх комсомольців посідають командні пости в Червоній армії.

Комсомол — дитина Леніна, це школа комунізму, це школа політичних бійців і провідників. Комсомол зростає і виховується в душі Ленінової нації. Ось чому комсомол залишався завжди вірним партії, вірним Ленінової нації і ніхто, і ніщо не змогло стягти комсомольські організації з революційних позицій партії.

За десять років з часу 1-го з'їзду комсомол України зріс у велику чотирихоттисичну армію будівників зріє у великій міжнародній загін пролетаріату. Комсомол за проведом комуністичної партії, разом з усією робітничою класою, буде нове соціалістичне суспільство і тутешній до нових неминучих, майбутніх боїв із світовим капіталом.

РЕВОЛЮЦІЙНІ ЗАКОЛОТИ СЕРЕД ЗАПАСНИХ У ФРАНЦІЇ.

Як повідомляє "Іманіте", в різних пунктах Франції знову відбуваються заколоти серед запасних. В таборі під Марсеєм 350 запасних разом з кадрами військслужбовими влаштували демонстрацію, спалили "Інтернаціонал" і протестували проти потягнутого поволі до війни. Увади виникли: "Геть призов запасних". З'їзд у таборі відновлено тільки на ранок. Надіслані до загону Туля 109 запасних відмовилися з'явитися на перевірку на знак протесту проти потягнутих до війни. 17 демонстрантів заарештовано, решту позбавлено відпустки. На станції Сентерм заарештовано 3-ох запасних з емоцією, що дорогою світали "Інтернаціонал".

ПРОТЕСТИ АНГЛІЙСЬКИХ РОБІТНИКІВ.

У Берлінгем на робітничих зборах ухвалено резолюцію протесту проти білого терору в Ірландії. Крім цього, в резолюції закликають професійні організації демонстрації протесту і вимагають від уряду МакДоналда прийняти миротворчий процес.

Ліберальний мексиканський орган "Ель Універсал" повідомляє: "В містах Мстедек та Елеон прихильники реформістської конфедерації праці напали на комуністично-робітничий міський завод та завод. Під час сутичок 4-ох вбито, 20 поранено, 28 осіб заарештовано".

ЦАРАНІСТИ НИЩАТЬ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ

У львівській українській пресі, в львівській національній скарбуковинській національній скарбуковинській пресі закликають людину не посилати дітей до румунських шкіл і протавити учителів румунізаторів тощо.

Ліберальна преса містить багато безграмотних провокаторських доносів у формі кореспонденцій із місць, але їх безграмотність каже за те, що зфабриковано їх у редакції, де не знають не тільки місцевих обставин, а й географії. Проте цікаве є те, що ці доноси використовують "демократичну" пресу урядової цараністської партії, і то не тільки для виродження неминучого режиму, а й для нового походу проти українців. Редактор цараністського "Курєнтула", цараністський депутат Шейкару, вже закликає до такого походу — ми вимагаємо цього, пише він, від міністра внутрішніх справ. "І пац министр не забригився відукнути на цей залик — до деяких українських сіль уже прислано румунське військо".

Бравий український націоналіст, дописувач української газети, гордовито закликає свій донос: "Залучаючи ліберальні "курєнтульські" крила націоналістичної партії не закликають українського населення. Коли воно відеркало режим братинськості то відеркало і шейкарувський". Це так, відеркало воно і підлабушничання українських націоналістів, що їх, як бачимо, режим цараністів намагався перед українськими читачами вилати за режим "ліберального крила", допомагаючи одночасно цараністській партії загальною гнітю українську людину. Відеркало, поки не зломить карку, як румунський гнітючим, так і їхнім людокам українським націоналістам.

Навіть більше, румунські поштівні незадоволені і з тих мізерних культурних можливостей, що їх здобули українці. Ліберальна преса провадить скажену кампанію проти відновлення українських читалень, закликаючи уряд української республіки, комунізмом тощо, вимагаючи, щоб знову заведи стан облоги на всіх українських землях, припинили, дали культурно-організаційну працю та закрили відновлені читальні. Газета "Універсал" пише, що румуни, зайнявши Буковину і закривши українські читальні, зробили були добре діло, бо звільнили українську людину від читальні, а за весь час існування стану облоги ніхто не виявив, що йому бракує читальні. Освіти, мовляв, українці не хочуть, а до читалень їх виганяють агітатори сіломиць. Читальні — це протидержавні кубла, де на зборах "сіломиць вигненні члени" співають протидержавні пісні, а промовці вигонюють протидержавні промови, кажучи, що Україна буде не до Дністра, а до Карпат, що, до сить румунського паразитського

НОВА УКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА НА БУКОВИНІ.

В Чернівцях із квітня почав виходити новий український тижневик "Борьба", орган української партії "Визволення". "Борьба" гостро критикує українську соціал-демократичну газету "Борьба", орган бувшинських соціал-зрадників.

Англійський посол Малдер Лемсон одидав Чан Кай-Ші і вичури йому листа МакДоналда. В цьому листі, написаному в "найдружніших вистовах", МакДоналд висловлює надію на дальнє зміцнення китайської дружби і запевняє Китаєві в тому, що Англія згідна ширі співробітничати з ним.

"КРАСІН" В ПОЛЯРНИХ ЛЬОДАХ.

НАРИС М. ШПАНОВА (Продовження.)

Увечері 28 травня Мальмгрен діловито виклав нам свій погляд на становище. Воно було безнадійне. Наша радіостанція не мала зв'язку із довничним світом, наших харчів могло вистачити за крайньої потреби всього лише на два місяці. В гурні були поранені, що не могли рухатися, отже, щоб бути всім співчасником до землі, не вдало бути й мови. Транспортних засобів у нас не було: примітивні сани, що їх зробив Чечон, були непридатні, щоб перевозити раних через лід. З другого боку, група з двох-трьох чоловіків могла дійти до Норд-Капа і зустріти там рибалок або навіть Чита-ді-Міланю, яка, на нашу думку, мала підійти до цього місця. Колишні літання "Калі" довели, що море в цих місцях вільне від криги. Там можна було влаштувати екіпаж харчів для експедиції, яка піде шукати нас серед льодів. Нобіле вважав, що краще почекати. Він гадав, що нашої радіостанції все-ж пощастить налагодити зв'язок з Чита-ді-Міланю. Я теоретично поділяв його погляд, згодом виявилось, що цей погляд був правильний.

Мою пропозицію, щоб разом із нами зостався один з офіцерів для керування роботами в таборі і щоб визначити, де ми (за катастро-

фи всі секстанти і хронометри літальних апаратів, офіцери зустріли ними мовчанням. Таким самим мовчанням вони відповіли на поставлені умови, щоб з нами лишився радист. Б'яджі, бо-ж він один міг обслуговувати нашу радіостанцію.

Трохи з самого початку вирішив зостатися. Другого дня вирішив зостатися лейтенант Вільєр. Б'яджі перед тим, як пішла група Мальмгрена, заявив, що він також бажає йти, але Мальмгрен рішуче заперечував проти цього. Коли я сказав йому, що бажання утер-офіцера Б'яджі їти від нас не дивне, бо-ж їдуть обидва старші офіцери, Мальмгрен заявив мені: "Ну, добре, коли Б'яджі піде, я буду порядною людиною і зостанусь тут. Я не поведу від вас людини, яка є за голову вашу надію". Про це саме сказали також Чанні і Марвіно. До того, як Мальмгрен пішов, я чимало розмовляв з ним.

Можливо, що вас врятують, а ми загинемо — сказав мені Мальмгрен.

Я спитав його, чи бажає він, щоб я, коли справді так буде, передав що від нього в Швецію. Мальмгрен задумався і далі сказав:

Коли-б ви були шведом, я попросив би вас передати моє привітання деяким місцевостям на мій батьківщині. Але він чужоземець.

Я відмітно зрозумів його, зрозумів також, що він не хотів, щоб я написав його матері і тим тільки підсилив би її смуток. Однак, я ухилився.

Наше життя серед криги. Погляди всього світу були звернені на маленький загублений в пустелі полярного льоду намет, який назвали "червоним наметом", бо-ж

Б'яджі приречен до цього смужки червоної матерії, щоб легше було побачити намет з літака. Б'яджі тижнів після того, як група Мальмгрена пішла шукати землю, в льоду наметі жили 6, а далі 5 чоловіків, без будь-якої їди вистарілися.

Льодина, на якій стояв намет, рухалася в різних напрямках. Раз-у-раз загрожувала небезпека, що льодину занесе в океан або до берегів землі Франца-Йосифа, куди не може підійти жадний льодоріз і жадний літак. Море розділяло цю низеньку малу льодину низу, зверху ж розтоплювали сонячне проміння, і ми що-ранку з тривогою помічали, як меншає ця єдина база нашого існування.

Весь легко може собі уявити, який настрій був у людей, що зосталися живі після катастрофи. В першу мить свідомість, що наше життя врятоване, сновилася нас радістю. Зувеличили надії, адже ми недалеко від землі. Наприкінці ми летіли назад з полюса, відомий, нас врятують через кілька годин. Але далі з'явилася інша думка: що ми будемо їсти? В капітанській гондолі були самі лише апарати. Харчів там бракувало. В морі, наскільки ми могли спостерігти через розціплені в кризі, риби не було. Земля близько, але дійти до неї неможливо. Але далі ми знайшли бляшанки з харчами, почасти викинутими як баласт перед катастрофою, а почасти ті, що випали з диявольської катастрофи. Мальмгрен перший побачив ці бляшанки, і до нас відразу-ж повернувся надіє. В такому чергуванні надії і розпачу і минало все наше життя на льодині.

Наша радіо-установка — маленька польова

станція на 25 ват, виявилось, що така сама була ціл і в акумулятори, приймальна станція і батареї сухих елементів. Б'яджі ще в день катастрофи налагодив усе і вже над вечір 25 травня ми почули високий, скорботний тон сигналу SOS, й інші повідомлення про те, де ми

Увечері ми зібралися в наметі і заснули після двайцятигодинного літання. А рано вранці другого дня капітан Марвіно ловив нас на роботі, якою він керував із зразковим спокоєм і вмінням. Ми збираємо весь матеріал, який вважаємо за можливе використати, ми старанно піднімаємо кожний шматочок пемікани, бо-ж він може допомогти нам тягти життєзніцце якийсь день в цій пустелі. Ми працюємо нагадно, бо не звикли до тутешніх обставин, де повсюди льодові гори, оточені глибоким снігом, шарамі товкої криги, або розціпленнями, через які ми примушені перестрибувати.

Ми проходили повз труп нещасного Помелі нашого бодішого товариша. Він лежить дивом у снігу, а навкруги — лишки моторної гондоль. Ми намагаємось спорудити над ним дах, і нас не кидає думка про те, що його доля, може, краща, ніж наша. Але робота відганяє наші чорні думи, життя перемагає думку про смерть. Ми збираємося всі 9 чоловіка в маленькому наметі. Ми сидимо яко-мога ближче один до одного, навколо бляшаного бака з підбензиною, в якому Мальмгрен варить пемікани перший обід. Його ми їмо з одної миски. Обід непримний на смак. Липкі краплі течуть з миски. Ми беремо харч просто з баку і забруднюємо часту до цього часу полярну одежу. Але що-робити! — хочеться жити.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВІДАЙТЕ ТАКІ ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" — одиний український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одиний дійсно фермерський український часопис в Канаді, що боронить інтереси працюючого фермерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одиний журнал в українській мові для працюючої жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"СВІТ МОЛОДІ" — одиний журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.

Передплату на повні часописи й журнали посилайте або на імя кожного часопису зокрема, або на імя й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N Ltd. Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.

У ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК.

(Вибори нових академиків до Всеукраїнської Академії Наук.)

На пленумі особливих комісій.

Під головуванням президента Всеукраїнської Академії Наук акад. Заболотного відбувся в Києві 21 червня пленум особливих комісій по формуванню прохід роботи своїх комісій. На цьому пленумі голови комісій поінформували про хід роботи та подали характеристики рекомендованих кандидатів. Вони також поклали під сумку роботи комісій у цьому.

Пленум затвердив інформації й одногласно ухвалив підтримати клопотання комісії про додатковий зв'язок до проф. Богомольця, акад. Всеукраїнської Академії. Гедронія, проф. Святельського та проф. Паленка.

Академик Туктєвський про вибір.

Після інформації виступили академіки та представники наукових організацій, які відзначали важливість виборів, у яких беруть участь не тільки наукові сили, але й широке пролетарське громадянство. Акад. Туктєвський у своєму виступі відзначив, що методи виборів академиків з широким участю наших громадянських сил набувають великого значення. Він відзначив також, що робота двох особливих комісій, де він брав участь, відзначається великим успіхом.

Треба сподіватися, — каже акад. Туктєвський, — що налагодилися зв'язок Академії з широкими науковими та пролетарськими шарами продовжуватиметься й далі, цей зв'язок буде на користь роботи усієї Академії Наук.

Майер та Сіпанський про завдання ВУАН.

Основні шляхи розвитку нашої країни — це індустріалізація, сказав у своєму виступі тов. Майер. У цій роботі наука має дати основну допомогу. ВУАН може й повинні відіграти тут велику роль. Нині наша Академія повинна бути новими силами, де сприятимуть зміцненню зв'язку ВУАН з нашою промисловістю. Умашть представників наукових організацій у виборах сприятимуть зміцненню цього зв'язку. Виступивши від наукових установ, тов. Сіпанський відзначив, що це саме завдання, яке стоїть перед ВУАН до виборів Академії, як сказав він, і далі повинна збільшувати свій зв'язок з науково-дослідними у-

становами, притягати окремих наукових робітників до своєї роботи. Те, що ВУАН узяла шефство над Сталінциною, що вона сприяла громадсько-науковим представникам у виборній кампанії, свідчить, що наша Академія це не замкнена в собі установа, а що вона працює разом із радянською владою на користь пролетарської країни. А звідси маємо наслідок — Всеукраїнська Академія Наук має великий авторитет серед пролетарських та селянських мас.

Академик Багалій про українську культуру.

Академик Багалій у своєму виступі відзначив широке зростання української культури, літератури, науки та мистецтва, а також виключний інтерес до з'ясування минулого. Д-р Харкова подорожують широкі робітничі та селянські маси, щоб обзнатися з нашими науково-культурними досягненнями. У першому відділі ВУАН, де сконцентровано роботу щодо історії української культури та мистецтва, а також виключний інтерес до з'ясування минулого. Д-р Харкова подорожують широкі робітничі та селянські маси, щоб обзнатися з нашими науково-культурними досягненнями. У першому відділі ВУАН, де сконцентровано роботу щодо історії української культури та мистецтва, а також виключний інтерес до з'ясування минулого.

Национальна форма з пролетарського змсту.

Проф. Мазуренко теж відзначив зв'язок між Всеукраїнською Академією Наук та громадсько-науковими організаціями. Акад. Мазуренко теж відзначив зв'язок між Всеукраїнською Академією Наук та громадсько-науковими організаціями. Акад. Мазуренко теж відзначив зв'язок між Всеукраїнською Академією Наук та громадсько-науковими організаціями.

Озерський про кандидатів на академиків.

Далі виступив тов. Озерський, який відзначив, що в наслідок нових виборів Академії поповниться новими марксистськими силами. Намірею до ВУАН кандидатів, найбільшого вибрати «одноголосно» й визначити за безсумнівною більшістю кандидатів має великі громадські та наукові заслуги. 33 наукових кандидатів — 24 українці, інші

близькі до української культури. Серед кандидатів і в самій Академії ми маємо представників усіх українських земель. Тут репрезентовані наукові сили Радянської та Західної України. ВУАН стає справжнім центром, що притягає наукові сили з усіх українських земель. Тут репрезентовані наукові сили Радянської та Західної України. ВУАН стає справжнім центром, що притягає наукові сили з усіх українських земель.

Студинський про нову українську культуру.

Представник наукових кіл Західної України акад. Студинський у своєму виступі висловив задоволення, що ВУАН поповнюється новими силами. Ми, каже він, прагнемо чинити на Західній Україні, відрадівшись від нас, але ми знаємо про ту допомогу, що дає радянська влада для розвитку української культури та науки. Ми пам'ятаємо ті часи, коли тут на Україні були під заборону українська мова, українська література, українська культура. Нині українська культура тут буйно зростає й розвивається.

Прокуратор орудує фальшивками.

Особливий суд у Мірті (Індія) знову почав слухати справу 31-го лідера робітничого руху в Індії, якого обвинувачують у «спробі примусової зміни лад». Серед підсудних — заручений цими днями англійця Гетчинсон — втегостійник та залізничний профспілки індійського шовстоу. Входячи до сали суду, обвинувачені засіяли «інтерєсний» шум. Усі обвинувачені звинуватили на суд із червоними знаменами з написом: «Робітничі сили країни єдині!». На суд з'явився також і голова індійського конгресу Мотілаал Неру, який виступатиме в ролі оборонця.

Оборонця Сінга (секретар Лондонського комітету індійського конгресу), обговорюючи промову вице-короля Індії лорда Грінвіча, яку той виступив перед своїм відходом до Англії, сказав, що ця промова є «нахабний виклик авторитетам індійського закону та суду». Лорд Грінвіч заявив у своїй промові, що індійсько-індійський уряд застосує закон про «корупцію громадського ладу до всіх бунтівних елементів у Індії».

Товариші! Відновляйте передачу на "Українські Робітничі Вісті"!

Комуністичний Інтернаціонал пам'ятає про те, що пролетаріат, «визволяючи себе, визволяє й інших». Близько свого тактику на тіх засадах, що великий національно-визвольний рух переможе тільки під керівництвом пролетаріату та в свою чергу прискорить і забезпечить остаточну перемогу світової пролетарської революції. В своїй платформі Комуністичний Інтернаціонал заявляє про свій зв'язок з тим Інтернаціоналом, який взяв прапор революційного марксизму та інтернаціоналізму, зняв який брідкою фадом соціал-демократії, замість себе спадкоємцем всіх крапів традицій робітничого руху, об'являє досвід перебігів шаблів цього руху, виходячи жорстоку боротьбу проти «порядку», освітлює всі найбільш завдання комунізму під прапором ленінізму, як найповноціннішого марксизму-ленінізму доби, і вкладає за своїх Учителів Маркса та Леніна. Офіційна програма, в останній формі ухвалена Комуністичним Інтернаціоналом 1-го вересня 1928 року на VI конгресі, розвиває основні положення платформи Комуністичного Інтернаціоналу від перших днів його існування найбільшою людиною доби пролетарської революції — Леніном. В своїй програмі Комуністичний Інтернаціонал не оцінює жодного досвіду робітничого руху, укладаючи особливої уваги величезному досвідові, набутому світовим пролетаріатом в наслідок кризи робітничого руху, зв'язаної з останньою війною та зрадою пролетаріатів, і досвідові десятилітнього існування дик-

БУНТ КОЛЬОНІАЛЬНИХ РАБІВ.

«Замірешня» Мароко стверджується вже кільканадцять років. Найбільшою активністю дійшли французькі імперіялісти в післявоєнну добу, коли вони кинули туди десятки тисяч солдатів, танків, аероплани, отруйні гази. Партизанська війна набрала великих розмірів 1923-25 рр., коли з різних пунктів узбережжя французьке військо почало уперто просуватися в глибок країни. Тодішній наступ мав певний успіх. Ватажок повстанців Абд-Ель-Керім змушений був здатися на даку переможиць. Кілька племен висловили свою покору й здали зброю. Дух опору, однак, ще не зламав. Вільнолюбні племена глибини районів Мароко — Атласких гір далі боролися проти чужоземного диктату. Французький імперіялізм і не намірився йти об'являючи чинити, засвоюючи недавню здобуту землю.

Судять провідників робітничого руху в Індії.

Оборонця Сінга (секретар Лондонського комітету індійського конгресу), обговорюючи промову вице-короля Індії лорда Грінвіча, яку той виступив перед своїм відходом до Англії, сказав, що ця промова є «нахабний виклик авторитетам індійського закону та суду». Лорд Грінвіч заявив у своїй промові, що індійсько-індійський уряд застосує закон про «корупцію громадського ладу до всіх бунтівних елементів у Індії».

Прокуратор орудує фальшивками.

Оборонця Сінга (секретар Лондонського комітету індійського конгресу), обговорюючи промову вице-короля Індії лорда Грінвіча, яку той виступив перед своїм відходом до Англії, сказав, що ця промова є «нахабний виклик авторитетам індійського закону та суду». Лорд Грінвіч заявив у своїй промові, що індійсько-індійський уряд застосує закон про «корупцію громадського ладу до всіх бунтівних елементів у Індії».

Оборонця Сінга (секретар Лондонського комітету індійського конгресу), обговорюючи промову вице-короля Індії лорда Грінвіча, яку той виступив перед своїм відходом до Англії, сказав, що ця промова є «нахабний виклик авторитетам індійського закону та суду». Лорд Грінвіч заявив у своїй промові, що індійсько-індійський уряд застосує закон про «корупцію громадського ладу до всіх бунтівних елементів у Індії».

Товариші! Відновляйте передачу на "Українські Робітничі Вісті"!

Комуністичний Інтернаціонал пам'ятає про те, що пролетаріат, «визволяючи себе, визволяє й інших». Близько свого тактику на тіх засадах, що великий національно-визвольний рух переможе тільки під керівництвом пролетаріату та в свою чергу прискорить і забезпечить остаточну перемогу світової пролетарської революції. В своїй платформі Комуністичний Інтернаціонал заявляє про свій зв'язок з тим Інтернаціоналом, який взяв прапор революційного марксизму та інтернаціоналізму, зняв який брідкою фадом соціал-демократії, замість себе спадкоємцем всіх крапів традицій робітничого руху, об'являє досвід перебігів шаблів цього руху, виходячи жорстоку боротьбу проти «порядку», освітлює всі найбільш завдання комунізму під прапором ленінізму, як найповноціннішого марксизму-ленінізму доби, і вкладає за своїх Учителів Маркса та Леніна. Офіційна програма, в останній формі ухвалена Комуністичним Інтернаціоналом 1-го вересня 1928 року на VI конгресі, розвиває основні положення платформи Комуністичного Інтернаціоналу від перших днів його існування найбільшою людиною доби пролетарської революції — Леніном. В своїй програмі Комуністичний Інтернаціонал не оцінює жодного досвіду робітничого руху, укладаючи особливої уваги величезному досвідові, набутому світовим пролетаріатом в наслідок кризи робітничого руху, зв'язаної з останньою війною та зрадою пролетаріатів, і досвідові десятилітнього існування дик-

НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

ПРО СТРАЙКОВИЙ РУХ НА ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

Страйк рільних робітників в Равщині, що тривав чотири місяці, закінчився побідно для страйкерів. Від двох тижнів триває страйк рільних робітників у формалів в районі с. Пукисич, Угерсько й Лисичин, страйк сільськогосподарського повіту. Страйкує око-до 300 робітників. Дня 3 червня почався в Бродях страйк 200 робітників на фабриці шкірок. Знова ж в районі села Берлина, бродського повіту, застрайкувало око-до 400 робітників, працюючих на панських хмляринях. В Бориславі вже від кількох тижнів триває страйк копань-них робітників. Робітники крім економічних вимог поставили справу зборби умови. Помимо, що страйк триває вже довгий час, настрої серед страйкуючих бадьорі.

Відгомін листопадових подій.

Дня 18 червня розпочався у Львові процес проти чотирьох українських студентів, а саме Марі Кравеч, Марі Чиж, Софі Мойсейович і Марі Кодрал, як також проти трьох студентів, а саме: Жигмонта Процишина, Осета Процишина, і Евгена Сена. Акт обвинувачення закидає їм пліч ряд протидержавних актів, а саме належати до УВО, участь в листопадових подіях на площі Юра та переховування зброї. Обвинувачення заперечують працівники страйку. Тоді жники яких збралося око-до сотні, пішли вєд за закупити в кайдани арештованими і старалися увийти до творч. до якої ведено арештованих. При тому було тяжко ранено багнетом в живіт і вибито кілька зубів — Степана Шурабіка Олені Зминицький проколоно руку. Арештованих відведено до в'язниці за місто, а раніших до домашнього шпиталю. На терен страйку, спробовано багато пощип.

Нагірка на пласт.

Постепенний розвиток українського пласту не доводило державним чиновникам і вони пощипали систематичну нагірку на цю аполітичну установу. Перший удар на пласт зроблено на Волині, підозрюючи, що в ньому ведеться протидержавна робота і в наслідок того пластуєцькі в'язні там розвиваються. Цей самий наступ ведеться проти пласту в Галичині. Цього доказом часті ревізії, які переводяться по пластуєцьких установах. Останні, сога може вже ревізії з ряду відбулися в місті Збороні. Ревізію передано в приватних помешканнях іба-стунів, і забрано всі книжки, хоча були легального змісту. Самих пластуєцьких арештували й тримали шість днів на пласту.

Польська шляхта розриває стрілецькі могили.

Львівська газета «Праця» 23 червня доносить, що польська влада почала вже розкопувати в Галичині стрілецькі могили, викладаючи з них кости дохоронених українських воїнів, торговців бавоною, а також кілька журналістів. Делегация прибуває до Москви 17-го липня.

Делегация до СРСР.

Делегация американських ділових кол до СРСР шархувує вже 82 осіб. До складу делегации входить представники банків, промисловців, інженерів, торговців бавоною, а також кілька журналістів. Делегация прибуває до Москви 17-го липня.

С. ГОНІМЕР

ПІД ПРАПОРОМ СВІТОВОЇ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(Продовження.)

В цих словах програми Комуністичного Інтернаціоналу, обрисовані коротко не тільки основні протирівства імперіалістичної світової, але й основні революційні сили, ворож імперіалізму. Свироти II Інтернаціоналу, що досі обмежував сферу свого впливу пролетаріатом передових капіталістичних країн і при тім виходив у своїй тактиці з інтересів, переважно аристократичної верхівки робітництва, тимчасово заікававши в імперіалістичному грабунку колоній, та з інтересів своїх дрібнобуржуазних виборців. Комуністичний Інтернаціонал виходить з інтересів всього робітництва, з інтересів мільйонів і десятків мільйонів пролетарів та папіпролетарів, що не мають жодної надії в рамках капіталізму спекатися постійних злиднів, економічного, та духовного рабства.

Свироти II Інтернаціоналу, що в особі своїх провідників зарізняє від капіталістичних класів сучасного панського погроздою до десятків і сотень мільйонів бідних, чорних і кольорово-шкірних рабів колоніальних та напівколоніальних країн, і цілком підтримує імперіалізм в справі їх експлуатації та вриднення їхніх революцій-

них спроб. Комуністичний Інтернаціонал пам'ятає про те, що пролетаріат, «визволяючи себе, визволяє й інших». Близько свого тактику на тіх засадах, що великий національно-визвольний рух переможе тільки під керівництвом пролетаріату та в свою чергу прискорить і забезпечить остаточну перемогу світової пролетарської революції. В своїй платформі Комуністичний Інтернаціонал заявляє про свій зв'язок з тим Інтернаціоналом, який взяв прапор революційного марксизму та інтернаціоналізму, зняв який брідкою фадом соціал-демократії, замість себе спадкоємцем всіх крапів традицій робітничого руху, об'являє досвід перебігів шаблів цього руху, виходячи жорстоку боротьбу проти «порядку», освітлює всі найбільш завдання комунізму під прапором ленінізму, як найповноціннішого марксизму-ленінізму доби, і вкладає за своїх Учителів Маркса та Леніна. Офіційна програма, в останній формі ухвалена Комуністичним Інтернаціоналом 1-го вересня 1928 року на VI конгресі, розвиває основні положення платформи Комуністичного Інтернаціоналу від перших днів його існування найбільшою людиною доби пролетарської революції — Леніном. В своїй програмі Комуністичний Інтернаціонал не оцінює жодного досвіду робітничого руху, укладаючи особливої уваги величезному досвідові, набутому світовим пролетаріатом в наслідок кризи робітничого руху, зв'язаної з останньою війною та зрадою пролетаріатів, і досвідові десятилітнього існування дик-

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал з профілю кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначають основним етапом повноцінного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

«Історичний» етап Комуністичного Інтернаціоналу почався після перших місяців світової війни, з оформлення невеликого, нечисленного осередку, відомого під назвою «Лівого Циммервальду». За три з половиною роки від циммервальдської конференції до I конгресу Комуністичного Інтернаціоналу, невеличка група революційних марксистів, що отримала від II Інтернаціоналу, на чолі з Леніном, стала піонером пропагандистом і збирачем сил нової, ще ненародженої організації. Великим побудинком в історії організації Комуністичного Інтернаціоналу стала Жовтнева революція в колишній царській Росії, що привела до революційних зрушень в низці країн центральної Європи. Від I конгресу, що припав на кінець світової війни, починається офіційна історія Комуністичного Інтернаціоналу. Комуністичний Інтернаціонал за 45 місяців від I до II конгресу з підвудом гідним погонім виростає з нечисленної організації стійких революційно-комуністичних, з єдиною ведикою підпорою — ленінською партією радянської країни, з організації, що лише пропагує свої гасла, — в могутню міжнарод-

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал з профілю кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначають основним етапом повноцінного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

«Історичний» етап Комуністичного Інтернаціоналу почався після перших місяців світової війни, з оформлення невеликого, нечисленного осередку, відомого під назвою «Лівого Циммервальду». За три з половиною роки від циммервальдської конференції до I конгресу Комуністичного Інтернаціоналу, невеличка група революційних марксистів, що отримала від II Інтернаціоналу, на чолі з Леніном, стала піонером пропагандистом і збирачем сил нової, ще ненародженої організації. Великим побудинком в історії організації Комуністичного Інтернаціоналу стала Жовтнева революція в колишній царській Росії, що привела до революційних зрушень в низці країн центральної Європи. Від I конгресу, що припав на кінець світової війни, починається офіційна історія Комуністичного Інтернаціоналу. Комуністичний Інтернаціонал за 45 місяців від I до II конгресу з підвудом гідним погонім виростає з нечисленної організації стійких революційно-комуністичних, з єдиною ведикою підпорою — ленінською партією радянської країни, з організації, що лише пропагує свої гасла, — в могутню міжнарод-

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал з профілю кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначають основним етапом повноцінного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал з профілю кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначають основним етапом повноцінного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

«Історичний» етап Комуністичного Інтернаціоналу почався після перших місяців світової війни, з оформлення невеликого, нечисленного осередку, відомого під назвою «Лівого Циммервальду». За три з половиною роки від циммервальдської конференції до I конгресу Комуністичного Інтернаціоналу, невеличка група революційних марксистів, що отримала від II Інтернаціоналу, на чолі з Леніном, стала піонером пропагандистом і збирачем сил нової, ще ненародженої організації. Великим побудинком в історії організації Комуністичного Інтернаціоналу стала Жовтнева революція в колишній царській Росії, що привела до революційних зрушень в низці країн центральної Європи. Від I конгресу, що припав на кінець світової війни, починається офіційна історія Комуністичного Інтернаціоналу. Комуністичний Інтернаціонал за 45 місяців від I до II конгресу з підвудом гідним погонім виростає з нечисленної організації стійких революційно-комуністичних, з єдиною ведикою підпорою — ленінською партією радянської країни, з організації, що лише пропагує свої гасла, — в могутню міжнарод-

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал з профілю кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначають основним етапом повноцінного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал з профілю кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначають основним етапом повноцінного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

«Історичний» етап Комуністичного Інтернаціоналу почався після перших місяців світової війни, з оформлення невеликого, нечисленного осередку, відомого під назвою «Лівого Циммервальду». За три з половиною роки від циммервальдської конференції до I конгресу Комуністичного Інтернаціоналу, невеличка група революційних марксистів, що отримала від II Інтернаціоналу, на чолі з Леніном, стала піонером пропагандистом і збирачем сил нової, ще ненародженої організації. Великим побудинком в історії організації Комуністичного Інтернаціоналу стала Жовтнева революція в колишній царській Росії, що привела до революційних зрушень в низці країн центральної Європи. Від I конгресу, що припав на кінець світової війни, починається офіційна історія Комуністичного Інтернаціоналу. Комуністичний Інтернаціонал за 45 місяців від I до II конгресу з підвудом гідним погонім виростає з нечисленної організації стійких революційно-комуністичних, з єдиною ведикою підпорою — ленінською партією радянської країни, з організації, що лише пропагує свої гасла, — в могутню міжнарод-

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал з профілю кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначають основним етапом повноцінного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал з профілю кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначають основним етапом повноцінного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

«Історичний» етап Комуністичного Інтернаціоналу почався після перших місяців світової війни, з оформлення невеликого, нечисленного осередку, відомого під назвою «Лівого Циммервальду». За три з половиною роки від циммервальдської конференції до I конгресу Комуністичного Інтернаціоналу, невеличка група революційних марксистів, що отримала від II Інтернаціоналу, на чолі з Леніном, стала піонером пропагандистом і збирачем сил нової, ще ненародженої організації. Великим побудинком в історії організації Комуністичного Інтернаціоналу стала Жовтнева революція в колишній царській Росії, що привела до революційних зрушень в низці країн центральної Європи. Від I конгресу, що припав на кінець світової війни, починається офіційна історія Комуністичного Інтернаціоналу. Комуністичний Інтернаціонал за 45 місяців від I до II конгресу з підвудом гідним погонім виростає з нечисленної організації стійких революційно-комуністичних, з єдиною ведикою підпорою — ленінською партією радянської країни, з організації, що лише пропагує свої гасла, — в могутню міжнарод-

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал з профілю кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначають основним етапом повноцінного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

Видати замість дістанете найкращі й найновіші книжки: оповідання, повісті, романи, наукові, економічні, соціальні й ін.

У НАС Є: Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драматургів; Найновіші журнали з Радянської України; Річні ноты для хорів і сольоспівів; Річні музичні інструменти; Перуки, мальовидла, все потрібне для драматургів; Грамофонні рекорди й грамофонів. ЖАДАЙТЕ нашої каталого. Разом з книгарнею міститься ІНФОРМАЦІЙНЕ І ФІНАНСОВЕ БЮРО, яке дає всі порядки, виконує різні припорушення, пересилає гроші до старого краю, вибирає афілейти, продає шифкарти. Обслуга ТОЧНА І ДЕШЕВА. Можете самі переконатися. Пишіть на адресу: WORKERS AND FARMERS BOOK STORE або INFORMATION & FINANCIAL BUREAU 550 Belkirk Ave., Winnipeg.

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШ РОБКОРИ!
Пишіть до своєї сторінки з фабрик, з майстерень, з залізниць, з ферм і від організацій. Пишіть з усіх усюдів і про все!

ТОВАРИШ РОБКОРИ!
Поширюйте свою газету між робітниками й фермерами! Зробіть свою сторінку справжньою трибуною трудових мас!

БОЯРСЬНА ЦЕНзуРА ВСЕ ЩЕ ІСНУЄ.

Коли вони ми говоримо про повсюдне українське село під Польщею та в західній Україні, то не можемо поминути той український частини землі, яку так само загарабили насильно руськими боярами.

Вже 10 років перебувають і румунізують українських селян і робітників на Буковині.

Це та Румунія, яка насильно загарадила Буковину і Бессарабію — і відтоді вона претендує себе великою державою, що називає себе "Романія-Маре" (велика Румунія).

Яким єдиним і єдиним виглядом, що десь там єдина собі ота капіталістична Ліва Партія, яка нібито і протидіє до того, щоб була нація власна робітників, а тут Румунія робить, що хоче, прямо протидіє на заціпені, паншинує порядки.

Не в смак її говорю про історію провінційних румунів. Не в смак їм румунів боари. Тут його бояри і тому так не розуміють його.

Недавно й писав на Буковині до моєї рідної маї маї і наву покійні газеті "Журналист" та такі: "Укр. Роб. Вісті", "Робітничі" і паруси "УДІВ". Це все й зареєстрували і думали, що паншинує дінде до румунських ринків.

Та так воно не вдалося, бо цензура в Чернівцях паншинує порозширала, перетнула, перенесла газети і, бачучи, що це робітничі газети, звернула

мені до Канади.
З цього видно, що в червоно-білій цензурі є щось "своє", українське, як з "Рідного Краю" так і з "Хліборобської Правди". Не боїться робітничих газет, як зорт задану і писано стільки, щоб такі газети не дійшли до селян і робітників, яких румунська влада вичищує і переслідує.

Та з огляду "своєму" впливу та доносимами до румунської цензури і вказали на румунських французів і на румунський прашковий парад Буковини, який порохується і приладує їхню провінцію паншинує.

Повітряні газети, які виставляють, ніхто не перекладає в Буковині, стоячи Румунія, а перекладає їх аж в Чернівцях — значить, там до "своєї" української інтелігенції, яка паншинує розвивається за "історію України", а їм дінде вказує, перет румунської буржуазії.

Та хай якийсь всі ті звичайні ді ворони, що проїждять маї та кожним днем проїждять та історію, правду і як не стільки до застрахуванням своєю селу. А запрошаним за співають "Прощади нас!".

Вже не дивно той час, коли в Чернівцях паншинує червоно-білий прашок. Тоді наші брати відійшли від нього і закарбує свій шим життям.

І. Д. Лизинко.
Гомель, Буковина.

на 6 сторінки літнього паперу обертено так, що він занад довго мало місяці в газеті, всего 21-Хб папіє.

Беру я кошик свого оригіналу і порівнюю його з дописом в газеті та переконуюсь, на релігії, що допис мій, однак тов. редактор ескертив його значно і сфінанс помилки.

Тому, коли хто з товаришів лише допис, повинен літати собі кошик і порівнювати в офісі з помісником в газеті дописом, бо тим способом він переконаний, що він дійсно не маючи такої такої, що цілком не надавалося до друку.

Грамотні товариші повинні лише ухвалити до газети на те, щоб краше вивчилися, а малотрагові хай також пишуть і по малу виробляються на добрих кореспондентів робітничої преси.

І. П. — к.
Восток Санаторіум, Онт.

НАШІ РОБКОРИ СПЛЯТЬ.

В цьому дописі хочу висловити свою думку відносно наших робітників. Висказав, що думку тому, що в мене порушували на сторінках "У.Р.В." тов. Тимо "Іван" і все одно не помагає нічого, робітники записували і коло себе приписали і до робітників.

От хай би й тако: на західні Канади демонструються фільми в Радянській Україні, які отримав Ц.В.Р. ТУРФДім. Разом з ними фільмами демонструються і фільми, які виробила у Вінніпегу, в яких висвітлено нашу працю, яка відбувається в центральних установах в нашій пресі.

Фільми дозріє гарні і повчальні. В кожній місцевості приїждять до фільмів показувати числі робітників і фермерів. Щодо фільмів висказують свої думки і наші симпатичні і наші противники. Наприклад, один противник сказав так: "На більшовицькі кірмачі, але вони робітничу роботу, якої не робить жодна організація, вони навіть висвітлюють на екрані життя і розвиток своїх організацій за допомогою, а що ми робимо? Вершити будуюмо і за них скаржимося".

І ще для нас маємо, бо ми бачимо, що навіть наші противники мають думати до того, щоб перетворити нашу організацію, яка провадить дію культурну працю.

Так само треба би висказати свою думку про фільми на сторінках "У.Р.В."

Товариші, нашіні хай хай! Краще писати, як і інші. Але, вірю, що і Т.І.К. нашіні не раз і буде амундирні зібрати робітників до громади Едмонтон, Алта.

С. Калаченко.

на 80.00 від акра. Я пристаю на його пропозицію не маючи чимамішого понаття, як за великий є той акер. Я спустився на його советі.

Та скоро фармер обдумався і залив. Додасть лише 8.00 від акра і ще до того я маю робити на своїм полі. Тоді я побачив, що цей фармер хоче натизнути невідомого та безпорадного імігранта. І я пішов від нього шукати іншої роботи.

Зачав сюди, розтратив всі гроші на подорож і рейд до міста, що маю робити. Ох, боже мій, і того ж дурний прийшов до цієї Канади!

Я є певний, що ці фармери були читачами таблиць газет, як "Кан. Фармер", "Кан. Українець", або "Укр. Голос". Бо до цього прийти, щоб вони будуть читачами робітничо-фермерської преси, потрапити так не поможеть обійтися з невідомим імігрантом.

А. Косцюк.
Крукаві Ривер, Саск.

НЕ ТАК ВОНО Є, ЯК ПИСАВ ГІСТЬ.

Вч. 77 "У.Р.В." я прочитав допис нашого гостя під псевдонімом "6 тахі", що все плутає лором на консьєржі". Тут дописувач казав, що є певні гроші, які він буде даром на консьєржі, а в іншому місці гроші не казав. Інші ж не платять по 25 ц. а то по 50 ц., коли трансьєржі, що є певні гроші, які він буде даром на консьєржі, а в іншому місці гроші не казав.

Перш всього я скажу, що дописувач отий несправдію зловив про справу. Я сам був на консьєржі з візном ТУРФДіма за призначення і всім фактам, які вказав, а не так як писав, що гроші, що до консьєржі, а в іншому місці гроші не казав.

В мене немає ріжаних між своїми і жителями міста, які мають і платити гроші за призначення. Правдою є те, що призначення вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

Раді мені таке трапилося, як і був призначення. Приходять гроші і навіть не вартість у велику суму, що не хочуть з великою причиною заплатити вступу, на те і зарді їх там поставити.

ТАКЕ ВОНО БУВАЄ З РОЗДАВАННЯМ РОЛЬ.

З великими труднощами стичаються режисери в малих місцевостях, де відзначається брак відомітих аматорів і члени наших організацій не розуміють ще своїх організацій, не знають ще своїх організаційних обов'язків.

Буває таке, що режисер з великим трудом впровадить аматорів розібрати роль і назначить день проби представлення. Посходяться аматори десь, около 100 годині вечером і починають пробу. Залежне від того, як тут один товариш закінчив, що штука є страшною суха і не падається до вистави, бо в ній нема ані гучного, ані науки. Товариші режисера відмовляються, що таке гучнорення є мильне тоді, коли аматори не знають ще амету збіганої штуки, та що зробили, коли вони вируться і режисер мучить їм піддається.

Зараз на другий день наш режисер з новими ролями в кешених козадує по хатах аматорів. Приходять до одної товаришки і каже, що прийняв для неї роль старої жінки. Товаришка зробить кашу мінус і питається режисера, чому та друга товаришка не взяла роль старої жінки.

Та одна товаришка взяла роль молодого дитини, а друга товаришка не взяла роль старої жінки — відповідно режисер.

Я не маю часу, ні шовіти до домашньої роботи. Зрештою, я не є членом Жіночої Секції, лише Р.М.Т. Певість роль до тих товаришок, які є членами Жіночої Секції.

Але ж ви, товаришко, знаєте, що на пятій консьєржі Р.М.Т. перапила хувала, яка на каждає на членів обов'язок співробітництва дівчак і членів Р.М.Т. з другими нашими братишками організаціями, по певності режисера.

Я знаю, однак роль виступити домоу, бо свої домашні обов'язки мені ніяк не дозволяють. Нічого знапому режисеру робити, треба їти дати. Приходять до товаришки, яка є членом Жіночої Секції. По допису дискусій беру товаришки роль, але в душі благаю режисера.

З товаришамі справляю часом і накривити і якось вихажу їм роль. Кююнт в тім, що товариші працюють на шифті і не можуть приходити на проби, тому доводиться їм грати не раз без одної проби, однак грають свої ролі веселіше.

Траплялися випадки, що товаришка не взяла роль відмовляючись тим, що саме того дня, коли має відбуватися проба, вона мусить прати шматки. Нічого робити, треба шукати другої аматорки. Надійшов час проби представлення. Дивитися наш режисер, а товаришка замість прати шматки збралася і разом з своїм товаришем пішла до міста в магазин.

А не раз буває і таке, що коли в Укр. Роб. Домі трається представлення, то наші товариші і товаришки цілому гучноренням до буржуазних театрів і своєю фамілією. Сума, яку вони вкладають на панські театри доходить не раз до 810 мієчю. Коли треба помісти наші преси, то такі товариші і товаришки скривляються, як середина пшанино і казати, що в них не велика фамілія і вощає в силі вони оплатити.

Повільно товариші буржуазії шовіти, які деморалізують наших дітей і які навічили їх закладати на гождю казюбю і казюбю, брати в руки шматки і стріляти по вулицях. Буржуазні шовіти навічили наших дітей стріляти до нас тоді, коли ви вийдете на сцену і будете домагаються кращого життя.

Не відмовляйтеся від ролі, але беріть їх з охотою, відучуйте їх так, щобе суфлер не потребував підчас представлення товариші голосити від нас, тоді ви поставите мистецтво на вищій ступені і, призначаючи робітничі маси, які показують панській шовіти і приїждять на ваші представлення та мистецтвами прищипають до розвитку пролетарського мистецтва. Директор. Малинська, ошівина.

ТАКЕ ВОНО БУВАЄ З РОЗДАВАННЯМ РОЛЬ.

З великими труднощами стичаються режисери в малих місцевостях, де відзначається брак відомітих аматорів і члени наших організацій не розуміють ще своїх організацій, не знають ще своїх організаційних обов'язків.

Буває таке, що режисер з великим трудом впровадить аматорів розібрати роль і назначить день проби представлення. Посходяться аматори десь, около 100 годині вечером і починають пробу. Залежне від того, як тут один товариш закінчив, що штука є страшною суха і не падається до вистави, бо в ній нема ані гучного, ані науки. Товариші режисера відмовляються, що таке гучнорення є мильне тоді, коли аматори не знають ще амету збіганої штуки, та що зробили, коли вони вируться і режисер мучить їм піддається.

Зараз на другий день наш режисер з новими ролями в кешених козадує по хатах аматорів. Приходять до одної товаришки і каже, що прийняв для неї роль старої жінки. Товаришка зробить кашу мінус і питається режисера, чому та друга товаришка не взяла роль старої жінки.

Та одна товаришка взяла роль молодого дитини, а друга товаришка не взяла роль старої жінки — відповідно режисер.

Я не маю часу, ні шовіти до домашньої роботи. Зрештою, я не є членом Жіночої Секції, лише Р.М.Т. Певість роль до тих товаришок, які є членами Жіночої Секції.

Але ж ви, товаришко, знаєте, що на пятій консьєржі Р.М.Т. перапила хувала, яка на каждає на членів обов'язок співробітництва дівчак і членів Р.М.Т. з другими нашими братишками організаціями, по певності режисера.

Я знаю, однак роль виступити домоу, бо свої домашні обов'язки мені ніяк не дозволяють. Нічого знапому режисеру робити, треба їти дати. Приходять до товаришки, яка є членом Жіночої Секції. По допису дискусій беру товаришки роль, але в душі благаю режисера.

З товаришамі справляю часом і накривити і якось вихажу їм роль. Кююнт в тім, що товариші працюють на шифті і не можуть приходити на проби, тому доводиться їм грати не раз без одної проби, однак грають свої ролі веселіше.

Траплялися випадки, що товаришка не взяла роль відмовляючись тим, що саме того дня, коли має відбуватися проба, вона мусить прати шматки. Нічого робити, треба шукати другої аматорки. Надійшов час проби представлення. Дивитися наш режисер, а товаришка замість прати шматки збралася і разом з своїм товаришем пішла до міста в магазин.

А не раз буває і таке, що коли в Укр. Роб. Домі трається представлення, то наші товариші і товаришки цілому гучноренням до буржуазних театрів і своєю фамілією. Сума, яку вони вкладають на панські театри доходить не раз до 810 мієчю. Коли треба помісти наші преси, то такі товариші і товаришки скривляються, як середина пшанино і казати, що в них не велика фамілія і вощає в силі вони оплатити.

Повільно товариші буржуазії шовіти, які деморалізують наших дітей і які навічили їх закладати на гождю казюбю і казюбю, брати в руки шматки і стріляти по вулицях. Буржуазні шовіти навічили наших дітей стріляти до нас тоді, коли ви вийдете на сцену і будете домагаються кращого життя.

Не відмовляйтеся від ролі, але беріть їх з охотою, відучуйте їх так, щобе суфлер не потребував підчас представлення товариші голосити від нас, тоді ви поставите мистецтво на вищій ступені і, призначаючи робітничі маси, які показують панській шовіти і приїждять на ваші представлення та мистецтвами прищипають до розвитку пролетарського мистецтва. Директор. Малинська, ошівина.

ТАКЕ ВОНО БУВАЄ З РОЗДАВАННЯМ РОЛЬ.

З великими труднощами стичаються режисери в малих місцевостях, де відзначається брак відомітих аматорів і члени наших організацій не розуміють ще своїх організацій, не знають ще своїх організаційних обов'язків.

Буває таке, що режисер з великим трудом впровадить аматорів розібрати роль і назначить день проби представлення. Посходяться аматори десь, около 100 годині вечером і починають пробу. Залежне від того, як тут один товариш закінчив, що штука є страшною суха і не падається до вистави, бо в ній нема ані гучного, ані науки. Товариші режисера відмовляються, що таке гучнорення є мильне тоді, коли аматори не знають ще амету збіганої штуки, та що зробили, коли вони вируться і режисер мучить їм піддається.

Зараз на другий день наш режисер з новими ролями в кешених козадує по хатах аматорів. Приходять до одної товаришки і каже, що прийняв для неї роль старої жінки. Товаришка зробить кашу мінус і питається режисера, чому та друга товаришка не взяла роль старої жінки.

Та одна товаришка взяла роль молодого дитини, а друга товаришка не взяла роль старої жінки — відповідно режисер.

Я не маю часу, ні шовіти до домашньої роботи. Зрештою, я не є членом Жіночої Секції, лише Р.М.Т. Певість роль до тих товаришок, які є членами Жіночої Секції.

Але ж ви, товаришко, знаєте, що на пятій консьєржі Р.М.Т. перапила хувала, яка на каждає на членів обов'язок співробітництва дівчак і членів Р.М.Т. з другими нашими братишками організаціями, по певності режисера.

Я знаю, однак роль виступити домоу, бо свої домашні обов'язки мені ніяк не дозволяють. Нічого знапому режисеру робити, треба їти дати. Приходять до товаришки, яка є членом Жіночої Секції. По допису дискусій беру товаришки роль, але в душі благаю режисера.

З товаришамі справляю часом і накривити і якось вихажу їм роль. Кююнт в тім, що товариші працюють на шифті і не можуть приходити на проби, тому доводиться їм грати не раз без одної проби, однак грають свої ролі веселіше.

Траплялися випадки, що товаришка не взяла роль відмовляючись тим, що саме того дня, коли має відбуватися проба, вона мусить прати шматки. Нічого робити, треба шукати другої аматорки. Надійшов час проби представлення. Дивитися наш режисер, а товаришка замість прати шматки збралася і разом з своїм товаришем пішла до міста в магазин.

А не раз буває і таке, що коли в Укр. Роб. Домі трається представлення, то наші товариші і товаришки цілому гучноренням до буржуазних театрів і своєю фамілією. Сума, яку вони вкладають на панські театри доходить не раз до 810 мієчю. Коли треба помісти наші преси, то такі товариші і товаришки скривляються, як середина пшанино і казати, що в них не велика фамілія і вощає в силі вони оплатити.

Повільно товариші буржуазії шовіти, які деморалізують наших дітей і які навічили їх закладати на гождю казюбю і казюбю, брати в руки шматки і стріляти по вулицях. Буржуазні шовіти навічили наших дітей стріляти до нас тоді, коли ви вийдете на сцену і будете домагаються кращого життя.

Не відмовляйтеся від ролі, але беріть їх з охотою, відучуйте їх так, щобе суфлер не потребував підчас представлення товариші голосити від нас, тоді ви поставите мистецтво на вищій ступені і, призначаючи робітничі маси, які показують панській шовіти і приїждять на ваші представлення та мистецтвами прищипають до розвитку пролетарського мистецтва. Директор. Малинська, ошівина.

УЧІМСЯ ПИСАТИ ДОПИСИ.

Перечитавши 78. число "У.Р.В.", де був редакційний стаття про дописувачів, думаю, що це мало зацікавити читачів, а це більше дописувачів та робітників.

Я лише хотів би знати, ідти то приїде той час, в якому треба буде спустити проти ворога. Чи ви, робітники, так само пишете свої дописи, як і ми робітники на сторінках "У.Р.В."?

Нідо самоохорити нас себе, а великою в професійній Онтаріо, то певно була, за те на західніх майже нема.

Є багато товаришів, що можуть писати, але не мають вказівки. Є той така, що боїться обривати свого самого робітничого, як вони, щоб то товариш, що працює з редактором, негачи почерком писав. Вони думають, що той редактор буде зловитися, перетриваючи їхні дописи, а нашіні відомітих і кинуть їх до кошика.

Я самий думаю, боюсь, що той хай стоїть в кімнаті редактора лише на те, щоб до нього відати дописи, однак коли і не вказує дописувачу на переконання, що він не писав.

Приїжджу собі, як один до товаришів, і таким я працював на писанні дописів і не писав до редакції "У.Р.В.", бо не сподобався йому його власний почерк. Він боюся, що той редактор не сподобає собі такого почерку, а коли ще до того знайте і чоловіки, то той редактор не побачить вашого снтца.

Я не хотів прати що той редактор, як так дуже зловачка жиди, дописи тому-то паншинує переконання. А щоб не переконати все кожний симпатичний робітничий і фермер. Паншинує редактор не в смак, що робітничий дописувач, бо з огляду домовляючим працюючи в кожній місцевості всім паризам, та їхнім приєднанням.

Доводиться пан редактору, що безробітний міста Саскатуну влаштувати демонстрацію, домагаючись праці або хліба. Він не хоче вийти, що в Канаді, "кращий доброту", є зара аж така велика біда, що примушувати дописувачів влаштувати демонстрації, щоб в такий спосіб зарплатити увагу паншинує до хриду на дивне положення безробітних. Певі думки на редактора така демонстрація вказує погане свідство на крашю доброту, а свідство того в ескертуємому випадку, вона певно добре українське імя в Канаді.

Родуміється, що хто стоїть далеко від робітничого життя в уявних дієсах, чи то на західних дієсах, той не має і не може мати дивного понаття про життя робітників. Він говорить і пише так, як від нього вимагають, паншинує, які ехули його розум і волю. Фактом є, що в Канаді є великий доброту для паншинує, який служить чим редактор і яких інтересів він обриває.

Тверді факти говорять, що в середі того окричаного доброту робітничий гинуть з голоду, або поповняють самобичства.

Що симпатич редактор "Кан. Фармера" були і є вказівки по сторони паншинує, а не по сторони працюючих, тро не переконати все кожний симпатичний робітничий і фермер. Паншинує редактор не в смак, що робітничий дописувач, бо з огляду домовляючим працюючи в кожній місцевості всім паризам, та їхнім приєднанням.

Доводиться пан редактору, що безробітний міста Саскатуну влаштувати демонстрацію, домагаючись праці або хліба. Він не хоче вийти, що в Канаді, "кращий доброту", є зара аж така велика біда, що примушувати дописувачів влаштувати демонстрації, щоб в такий спосіб зарплатити увагу паншинує до хриду на дивне положення безробітних. Певі думки на редактора така демонстрація вказує погане свідство на крашю доброту, а свідство того в ескертуємому випадку, вона певно добре українське імя в Канаді.

Родуміється, що хто стоїть далеко від робітничого життя в уявних дієсах, чи то на західних дієсах, той не має і не може мати дивного понаття про життя робітників. Він говорить і пише так, як від нього вимагають, паншинує, які ехули його розум і волю. Фактом є, що в Канаді є великий доброту для паншинує, який служить чим редактор і яких інтересів він обриває.

Тверді факти говорять, що в середі того окричаного доброту робітничий гинуть з голоду, або поповняють самобичства.

Щоб показати редакторів "К.Ф.", що не є переборщення, а лише один з тих уявних випадків, які записав кожного дня лише тому, що в Канаді є великий доброту.

На діях знайдено в дієсі Гудсон Бен Даконшен, Саск., одного імігранта, який, не маючи роботи, переїздив там чотири рази, однією годою добувши гроші. Коли я запитав його про це, він сказав, що він зайшов до лікаря, щоб той вказав йому до роботи, переїздив там чотири рази, однією годою добувши гроші. Коли я запитав його про це, він сказав, що він зайшов до лікаря, щоб той вказав йому до роботи, переїздив там чотири рази, однією годою добувши гроші.

Щоб показати редакторів "К.Ф.", що не є переборщення, а лише один з тих уявних випадків, які записав кожного дня лише тому, що в Канаді є великий доброту.

На діях знайдено в дієсі Гудсон Бен Даконшен, Саск., одного імігранта, який, не маючи роботи, переїздив там чотири рази, однією годою добувши гроші. Коли я запитав його про це, він сказав, що він зайшов до лікаря, щоб той вказав йому до роботи, переїздив там чотири рази, однією годою добувши гроші.

Щоб показати редакторів "К.Ф.", що не є переборщення, а лише один з тих уявних випадків, які записав кожного дня лише тому, що в Канаді є великий доброту.

